

Akár egy álomban...

Aki az első lépésekhez elvezet, tanára Szuhaj György művésztanár üdvözölte tanítványát Pataki Dórát kiállításának megnyitóján a Tessedik Sámuel Múzeumban július 1-én szombaton délután. És természetesen üdvözölte a közönséget, akik Pataki Dóra nagyméretű, festett selymeképei között úgy érezhették magukat, mint a történet egy gazdagon illusztrált mesekönyv lapjain. Szuhaj György vállalta magára, hogy felolvassa a megnyitó szövegét, melyet Pataki Dóra pályatársa Baráth Nóra írt erre az alkalomra, s melyet alább olvashatnak.

Emlékszem az első találkozásunkra Pataki Dórával, akit Zebevényben mutattak be egy nyári festőtáborban, az utcán épp téma után lóholva. Furcsa módon megmaradt egy kép erről a találkozásról. Különös, de ez a kép Dóri ruhájának anyaga volt, amit saját maga festett, rajta kékes-zöldek halacszkák úsztak, keresztül-kasul villózva az anyagon.

Most itt állunk egy teremben, mely tele van lógatva Dóri festett selymeivel, melyeken ugyanazt a ragyogó, színes világot vélem fel-

fedezni, mely az első alkalommal is megfogott abban a ruhában. Csak közben a kis halacszkák, csillogó fénypontok kinőtték magukat, és óriási fénytüneményekké alakultak. Annyi bizonyos, hogy nem egyik pillanatról a másikra fényesedtek ki, végigpásztázva utcákat, épületek, vizet és eget. Nagy szerepe van ebben, annak a ténynek, hogy Dóri családjával jó ideje napfényes olasz tájakon él.

Az itt látható festményeket és

fotókat is az olasz városok? Nápoly, Ferrara, Ravenna, és Velence, meg természetesen a bennük élő emberek nyüzsgő, zajos világa ihletett, Színei vidámak, ragyogóak, telítettek, fénytől izzanak, éppen úgy, mint egy zsúfolt nápolyi sikátor, tele áruval, motorossal, hömpölygő, rikoltozó, tülkölő kavalkáddal.

Mindezek ellenére Pataki Dóra képeiről hiányzik az emberek sokasága. Ehelyett tekintete fölfele

figyel és elvész a harsogó színekben, a reneszánsz, és ókeresztény mintavilágban, miközben a jellegzetes olasz épületeket, motívumokat könnyed, dekoratív játékká alakítja. Akár egy álomban... és megjelennek a várost vigyázó manók és csodalények, melyek holdat s napot tartanak, akár a maszkos alakoskodók egy velencei karneválon; vagy teszem azt egy nápolyi álarcos bazár zsúfolt kirakatában. Szürreális mesevilágba csöppentünk, a tenger hullámai fölött forgó nappal, és napot forgató halakkal.

Újara halakkal; mint a ruhán. A ruhán, amit Zebevényben viselt és a ruhákon, amik Nápoly utcáin száradnak a szikrázó fényzuhatagban. Itthon... vagy egy másik országban otthon?

Számomra az itt kiállított képek mindkettőt hordozzák, témájában és színeiben megcsillan a rácsodálkozás az újra, mely tükrözi az olasz milió sodró vidámságát, ugyanakkor a képeken jelen van a távolból szemlélés attitűdje is, a mese varázslatos, biztonságot adó világából.

Jó utazást kívánok a képek ket-tős tükrében!

Ember kell ... a kiállításra

A 3T csoport kiállítása a 2006-os tavaszi árvízi védekezők tiszteletére

Újabb kiállítással jelentkezik a 3T csoport, akik Szarvason és Budapesten is az Uniól-lal tették le névjegyüket. Utoljára éppen a budapesti Uniól-kiállításra készülődő Szuhaj Györggyel jelent meg interjú a Szarvas és Vidéke Hetilapban, úgyhogy mostani beszélgetésünk kezdetekor a budapesti kiállítás fogadtatásáról érdeklődünk.

– Legalább olyan jól fogadták, mint Szarvason, sőt – ha lehet dicsőkedni – túl is szárnyalta az itteni megnyitót, hiszen Budapesten másnap hajnal fél nyégig tartott. Hozzátartozik, hogy a kiállítás anyagát bővítettük valamelyest. Az eseményről és a budapesti bemutatkozásunkról a Magtár c. folyóiratban jelent meg egy írás.

– A mostani kiállítás témáját figyelve úgy tűnik, hogy a 3T csoportot nagy horderejű dolgok ihletik meg.

– Ennek az évnek meghatározó eseménye volt valóban a tavaszi árvíz, a vizek mellett élő ma-

gyarok számára közvetlenül is, de a média jóvoltából mindenképp eljutott az árvízi helyzetkép. Novák Attilának jutott eszébe, hogy az év építőanyaga a homokzsák, az év eseménye pedig a védekezés, a helytállás. Ebből a ket-tőből próbáltunk megfogalmazni a művészet nyelvén is valamit. Ami nem is munka, nem is emlékmű, inkább alkotás, gondolkodás, cselekvés.

– Akik látták az Uniól-t, és ismerik a 3T csoport alkotóit, tudhatják, hogy az ironia, a tréfa nem áll távol tőlük. Az Uniól kapcsán is voltak olyan vélemények, hogy vannak dolgok, amivel nem illik

ironizálni, tréfálkozni. A mostani kiállításnak lehet-e ilyen „hordaléka”?

– Az Uniól-lal azoknak volt a legtöbb baja, akik nem is látták. A mostani kiállítás humor, meg kétértelműség nem nagyon lesz. Bár lehet, hogy sokaknak eszébe jut majd Bacsó Péter Tanú c. filmje, inkább a hatalmas tér, a gát, a víz, a zsákok adta építési lehetőség, a heroikus munka az, ami mozgatt minket. Kukár Pityu felelőse is a vízügynél dolgozik, mi meg egyébként is kint voltunk lapátolni, sőt a védekezés legvégén, a homokzsákok kiürítésében is részt vettünk, részint az alkotásunkkal.

– Milyen jellegű alkotásokat láthat majd a közönség?

– Eredetileg a gáton születtek meg, ott álltak. Az árvízi szemle miatt ez egy időszakos kiállítás volt, és a közönséget is nehéz lett volna oda elhívni. De a kor technikai lehetőségeivel dokumentáltuk az alkotásnak az eredményét, hiszen ami a gáton megépült, azt a múzeumba úgysem lehetett volna bevinni. Terveink közt szerepelt, hogy valahol, a városhoz közeli kőrgáton, a nyári idegenforgalomhoz is kapcsolódva építettünk volna valamit homokzsák-

okból. Sőt, puhatolózó tárgyalásokat folytattunk arról, hogy lehetne-e a Fő tér betonjára egy 20x20-as homokzsák-piramist építeni? Ezek az ötletek azonban, pénz híján, meghiúsultak. De, ha jövőre kerülne pénz, támogatás, erő, akarat, akkor lehet, hogy szalmabálából építenénk hasonló szellemiségű alkotást, akár a város közepére is.

– Az Uniól-lal sikerült Szarvason túlra is eljutni, az árvízi kiállítás számíthat-e „külfonni” érdeklődésre?

– Annyi teret, energiát most nem tudunk beleölni, de pont az előzőekben elmondottak miatt ennek is vannak kifutási lehetőségei. T.L.

A Vajda Péter Művelődési Központ és a Ruzicskay György Közalapítvány szeretettel meghívja Önt és kedves családját

„A Művészetek Nyári Táborá”

alkotásaiból rendezett kiállítás megnyitójára július 14-én 17⁰⁰ órai kezdettel a Ruzicskay Alkotóházba (Szarvas, Erzsébet-liget).

A kiállítást megnyitja Rómer Ilona művésztanár.

Szarvas és Vidéke Önkormányzati Hetilap

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő: Tatali László.

Munkatársak:

Keserü Zsuzsa, dr. Kutas Ferenc

Kéziratokat nem örzünk meg és nem küldünk vissza.

Szerkesztőség: Városháza 5540.

Szarvas, Szabadság u. 25-27.

Telefon / Fax: 66/312-284

Email: szvid@szarvas.hu

Kiadja: Szarvas Város Önkormányzata

Felelős kiadó: Dr. Melis János

Engedélyszám: HU ISSN 0238-1435